

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614036864/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

skeet, er en Hemmelighed, om hvilken du ei engang bør tale med dig selv, naar du er alene, thi den første Regel i dette Land er, at din venstre Haand ikke skal vide, hvad din høire foretager sig, og dermed nok om den Sag! Komme de til mig, skulle de finde Fuglen vel giemt, og, efter nogle Dage, er den bortfloiet.»

Siden betroede den gamle Michael Adalbert, at Iwan, uagtet der vare stærke Beviser paa hans Uredelighed, dog var sat paa fri Fod, rimeligviis fordi man ikke længere kunde undvære hans hemmelige Tjenester.

Starosten syntes ikke at mistænke nogen af Husets Folk, han var endog mindre streng imod dem, end han pleiede at være, for Resten syntes han stille og tankefuld, og efter Bordet erklærede han, at han næste Morgen vilde reise til Warschau.

Den hele Eftermiddag arbejdede han i sit Værelse, men om Aftenen kom han ned, og der var nu intet Spor meer af Mismod i hans Aasyn, tvertimod syntes han meget vel til Mode; han satte sig imellem Alexandra og Emilie, og underholdt dem med stor Venlighed om forskellige Gjenstande. Alexandra blev da særdeles oplivet, Leontine derimod stod taus og alvorlig ved hendes Side.

»Deres Sundhed fordrer, at De ikke staaer op i Morgen, naar jeg reiser,« sagde endelig Starosten til Alexandra, »derfor vil jeg tage Afsked med Dem i Aften.« — »Min elskede Fader!« sagde Alexandra, »jeg har Noget paa Hierte, som jeg ikke før vovede at bede om, men nu, da De viser mig saa megen Venlighed, vil jeg tage Mod til mig.« — »Hvis det staaer i min Magt, saa er Deres Begiering tilstaaet,« svarede Starosten. — »Jeg vil kun bønfalde Dem om et lille Tegn paa Deres Fortrolighed.« — »Nu vel.« — »Siig Du til mig, min elskede Fader! og viis mig der ved, at jeg staaer Dem ligesaa nær, som Deres andre